

vault in een kwaden reuk. Hij vond het zeer af te keuren, dat zulke vereenigingen soms geleid werden door personen uit het volk „sans talent et sans instruction” en dat de leden allen gedurende een vastgestelden tijd om beurten over een zeker bijbelsch onderwerp moesten spreken. Hij wilde met alle macht discussies over godsdienst en godsdienstige aangelegenheden vermeden zien en was geenszins de opvatting van Lebrun toegedaan, die het beter vond dat de menschen bijeenkwamen tot het bespreken van den bijbel dan tot het „faire des commentaires sur les droits de l’homme”. Hij dwong de besturen der godsdienstige vereenigingen tot het indienen hunner wetten, reglementen en ledenlijsten. Begin 1812 schreef hij aan den maire ten einde dien te bezweren, zich met hem te vereenigen, om aan het bespreken van alles, wat met den godsdienst in verband stond, een einde te maken. De maire wilde daar niets van weten en wees er De Marivault nog op, dat de zoogenaamde oefeningen alleen in den winter bijeenkwamen. Ondanks het verzet van den maire werden al deze vereenigingen „suspendues”, totdat hare reglementen goedgekeurd zouden zijn. Slechts één vereeniging, de Byenkorf genaamd, reclameerde tegen dit besluit en riep de hulp van het consistorie der gereformeerde kerk in. Dit wendde zich tot De Marivault ten einde deze vereeniging te kunnen behouden. Deze was vol wantrouwen tegenover de Byenkorf, daar zij onder leiding stond van ds. Hoog, dien hij voor een „furieux orangiste” hield. Bovendien wees hij er op, dat alle verdedigers der godsdienstige vereenigingen of oranjemannen, of personen, die aan de oude orde van zaken gehecht waren, of strenge orthodoxen waren. Hij vond dat al die vereenigingen slechts dienden „pour entretenir les haines et l’esprit de parti” en haalde daarbij aan een gebed, in een dier vereenigingen uitgesproken, luidende: „Seigneur délivrez nous de la tyrannie des papistes et qu’ à la fin l’heure de notre vengeance et de notre délivrance approche”. Intusschen kwam ook de door De Marivault zoo hooggeprezen heer Blankenheym voor de vereeniging de Byenkorf op.

Een conferentie, die den 15en Januari 1812 bij den prefect in Den Haag gehouden werd, leidde tot niets. Men besloot